

મુશકીલાત.

હકીકત ભાગ ૧ લો.

રડવા, કુટવા, અને પીટવા વીશે.

૧૦,૦૦૦.] હીઝરી સન ૧૩૩૮ મોહરમ. [આજીવી પહેલી.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર—

ઈન્દ્રભાઈલી સાહિત્ય વિતેજક મંડળ તરફથી
નુરમામદ બાબુલ ઉનાવાળા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-રંગ્રાહ

૮૪૨૦

આ બુક મેનેજર વલીભાઈ નાનજીએ ધી ખોળ્ય સીન્ધી પ્રી-
૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઈ નં. ૯ માં ઇસમાઈલી સ
ઉતેજક મંડળ તરફથી મીં નુરમામદભાઈ બાબુલ
ઉનાવાળા માટે છપી, અને નુરમામદભાઈ બાબુલ
ઉનાવાળાએ પાલખી મહોલો, જમશી વીસરામના
માળા, મુંબઈ નં. ૯ માંથી પ્રસિદ્ધ કરી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૪૨૦ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ મુદ્રાડી નાન

વિષય રૂ. ૧૭૨૫૦ : ૨૪૬

મુશકીલાત.

વિનંતિ.

પરત નળી મોહમ્મદ મુરતકા (સ૦) વ પવિત્ર ઇમામે.

(અ૦) ના હુકમ વિરુદ્ધ ચાલતા કેટલાક બધુઓ,

અને તેઓને ચલાવનારા માનનીય

“મુજતહેદા” વ “આલેમો” પ્રત્યે

એક નમ્ર વિનંતિ.

મોદરમસુલ મુજારકમાં કરવામાં આવતા “માતમ” અને
“રૂકવા” ના અવાજો તથા “કાળા કપડા” પહેરવાની રીઠોઓ જો નીચે
જણાવેલી “હુદીઓ” થી ખીલાફ છે ? કે નહીં, અગર ખીલાફ છે

તો અટકાવ કરો, અને જો વાળખી ' ઠરી શકે તો, આપણા પાક નળી (સં) અને ઇંમાએ બરહકવા ફરમાનોનું ઉલ્લંઘન થવું ન હોય, અને “રડવા, કુટવા તથા કાળા કપડા” પહેરવાની રજાએ કાયમ જાડી શકતી હોય તો, ખુશાસો બહાર પાડીને “મુશકીલાત” ફર કરશો.

ચેતવણી.

(નીચે આપેલા નામની કીતાબમાં લેખકે ચેતવણી આપી છે કે) —

“ચેહ કીતાબ ખાસ મઝહબે ઇશનાઅશરીયાકી હયે,
લીહાઝા આમ ઇતલાએ દી ભતી હયે કે
અહેલે મુન્નત ન દેએ.

કીતાબનું નામ.

(ઇસલાહર રસુમ — બ કલામીલ માઅસુમ.)

(સફા ૩૦૪ થી ૩૦૫.)

(લાખનાર — સઇયદ મોહમદ મુરતબ સાહેબ બેનપુરી.)

હઝરત ઈમામ બાકરે શાહેકે (અ૦) નું ફરમાન.

વસાયેલ અશશિઅઆમે હયે કે:—

ફરમાયા જનાય સાદિક (અ૦) ને ફરમાયા કે—શુમારે
નકરે ઉસ મુસીબતકો—મુસીબત જીત પર તુમે સખ અતા કીયા મયા,
ઝોર ખુદાસે મુસ્તહક સવાય હુવા, બલકે મુસીબત વોહ હયે જરૂર
સાહેબે મુસીબત અજરો સવાયસે મહરમ રહે, જખકે સખ ન કરે,
વકતે તુજીલ મુસીબતકે.

ઝોર ફરમાયા કે—જો શખ્સ હાય મારે અપની રાન પર
વકતે મુસીબતકે, તો અજરો સવાય ઉસકા હખત હો જાતા હયે !

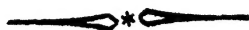
હઝરત અલી (અ૦) નું ફરમાન.

ફરમાયા અમીરલ મોઅમેનીન (અ૦) ને કે સખ બુ
કર મુસીબત હોતા હયે, ઝોર જો શખ્સ હાય મારે અપની રાન
પર વકત મુસીબતકે તો સવાય ઉસકા હખત હોજા—

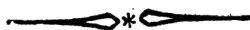
હું ઈમામ મોહમ્મદ બાકર (અં)

નું ફરમાન.

ફરમાયા ઇમામ મહમ્મદ બાકર (અં) ને કે બેતાબી ચિલ્લાના ઓર હાથે વાથે કરના ઓર તમાચે મુંહ ઓર સીના પર મારના ઓર પેશાનીકે બાલ નોચના હથે, ઓર જો શખ્સ કે માતમ ખરપા કરે તો ઉસ્તે સખ્સકો તરક કીયા ઓર બે રાહ ચલા !!!

હું રસુલીલ્લાહ (સં) નું ફરમાન.

ફરમાયા જનાબ રસુલે ખુદા (સં) અં ને કે માતમ ખરપા કરના અમલે બહેલીયતસે હથે.

*

*

*

ફરમાયા જનાબ રસુલે ખુદા (સં) ને જનાબ તમાસે ફરમાયા કે--જબ મથે મર જહં તો મેરે લીથે મુંહકો ખરેશ ન કરો, ઓર બાલ ન બીખારો, ઓર હાથે વાથે ન કહો, ઓર મેરે લીથે માતમ ન ખરપા કરો. શીર ફરમાયા કે થે વંહી "માઅફક" હથે જસ્કો ખુદા અપની કીતાબમેં ફરમાતા હથે !!!

વહા યઅસીઅક ફી માઅરફીન.

આયત.

હ૦ ઇમામ જાફરે સાદેક (અ૦) નું
ફરમાન.

સાફીમેં ઇસી આયતકી તફસીરમેં જનાબ સાદેક (અ૦) એ
મતકુલ હયે—ફરમાયા એક હદીસમેં કે, જબ ઓરતેં વાસ્તે બધવત
જનાબ રસુલે ખુદા (સ૦) કે આપ તો એક ઓરતને કહા કે—“વો
મઅારફ વ નેકી કયા હયે, જુસ્કા ખુદાને હમેં હુકમ દીયા હયે કે
આપકી મઅસીયત ઉસ્મે ન કરે !”

ફરમાયા વોહ ચેહ હયે કે—“ફખસાર પર તમાચી
મારો, ઓર મુંહ પર ખરાશ ન કરો, ઓર
માલકો ન નોચો, ઓર ગીરેખાન ચાક ન કરો, ઓર કપડે
સીયાહ (કાળા) ન પેહનો, ઓર હાથે વાચે ન કરો” પસ
બધવત કી જનાબે રસુલે ખુદા (સ૦) ને ઇન્દી ઉમુર પર.

૬૦ ઈમામ બાફરે સોદક (અં) નું ફરમાન.

જનાબ સોદક (અં) સે મનકુલ હયે—ફરમાયા કે—
“મઆરફ” ચે હયે કે, ગીરબાનકું ચાક ન કરે, ઓર રખકાર પર
તમાચે ન મારે, ઓર હાય વાય ન કરે, ઓર ન કયેરે પાસ
“કુબર” કે, ઓર સીયાહ (કાળા) કપડે ન પેહને, ઓર ન બાલ
બીબારે.

મોહરરમમાં કુટવું પીટવું શા માટે ?

(મશાનવી—મઉલાના રૂમી ઉપરથી.)

ગુફત આરે ! લેકડો દ્યારે યક્કીદ !

કે બાફરે આગમ ચે ફર ફરમા રમીદ

અમ કોણં આં ખસારતરા બદીક
 મોરો કરણં ઇન હીકાયતહા શુનીક
 ખુફતમ જુદસ્તીક તા અકનુન શુમા
 તા કનુન બામી ફરીદિ અઝ ગીબા
 પંસ અબા બર ખુદ કુનીક અયે ખુફતગાં
 બાં કે બર મરગીસ્ત ઇન ખવાબે ગીરાં !
 રહે સુલતાની જ હન્દાની બજસ્ત
 બામા શું ફરયમ બથું ખાનેમ ફસ્ત !
 શું કે ઇશાં ખુસરવે દીં ખુદહ અફ !
 વકત શાદી શુદ બે બગુજસ્ત બંદ !
 મુયે શાદ રવાને દાલિત તાખતન્દ !
 કુન્દે વ જંજર રા અન્દાખતન્દ !
 ફઝોરે મલકત વ મહે શાહનશાહી
 બસ્તુ ચક જરરા અજશાં આગહી !
 વરના આગાહે બરવ ! બર ખુદ ગીરી
 બાં કે ફર ઇન્કારો નકલે મહસરી

બર દીલો દીને ખરાબત નવહા કુન !
 ચું નમી બીનદ જુજ ઈન ખાકે કોહન !
 દર હમી બીનદ ચેરા ન જુવદ દીલેર !
 પુશત દારદ ! જાન સિપારદ ! ચશમે સેર !
 દર રખત કુ અઝ પયે દીં ફરરખી !
 ગર બદીદી બેહરે કુ કફરે સખી !

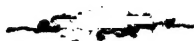
(જીલ્લદ શશમ.)

તરજુમે—બેકીન ચે બતા કે—યઝોદકા દઝોર કબ હુવા ? ઝોર ચે
 મમ કબ હુવા ? ઝોર ઇતની દેરમેં યહાં કયેસે પોહયા, જો અધે શ્રે
 હિન્દુને ઉસી જમાનેમેં ઇસ જીવાનકારીકો બ અશમ ખુદ દેખા, ઝોર
 જો બેહરે બજુજ ચે હિન્દુને ચે હીકાયતે સુની, ઝોર તુમ અબી તક
 સ્મીતે રહે. અબ ખમર હુજ જો માતમસે પપડે ફાડે, બસ એ ગાફીલો
 ન તો અપને મુંહ પર માતમ કરો, ઇસ સમયમે કયે ખવાબ ગીરાન

પુત્રહારી એક મહોત્સવી બડા મરગ હયે ! મસ્લન એક બાલશાહકી
 રહ એક જીન્દાનમેં મુકવદ થી, વો છોડી ગઇ. અબ બતાવ ચે વકત
 ખુશીકા હયે ? યા કપડે ફાડને, હાથ ચાબનેજા, ઝોર હરગાહકે
 ચેહ જુબરમવાર સુંલતાનેદીન કે થે, ઝોર ઇનકે બાંદ કેહકે તોડે
 જયે તો અબ ખુશી કરતા ચાહીયે યા ગમ ? ચે તો ઇસ કેહસે
 છુટકે પરદેયે દઝોલત તક પોહયે, ઝોર કુન્દ યાને કાઠ વ બજાર
 ફેંક દી. અબ ઉનકે મુલુકકા દઝોર હયે ઝોર વકતે જાહેનશાહી
 જો કર રહે હયે, તો ઉનકે હાલસે કયા ખબર ? અમર જરા મસ્મી
 ખબર હયે, તો ઉનકે દઝોર શાહનશાહીસે સય જાનેગા, ઝોર અગર
 ઉનકે હાલસે આગાહ નહી હયે, તો અપને ઉપર રોકે કર મુનકેર નકીર
 વ મેહશરકા હયે—હા જુરમ અપને દીલ ખરાબ દીન પર રો પીટ,
 નખલા કર કે દીલ તેરા સીવા ઇસ ખાકે કોહન, ઝોર કુછ નહી
 દેખતા હસી જુસ્મ ખાકીકા ગીરફતાર હયે તો દીલ તેરા કયું નહી
 જે—પુસ્તકાર અયે મદદવાલા, ઝોર જાન નિસારો સયેરે ચસ્થ કયું
 ફરશખી દીનકી તેગી સુરતમેં કહાં હયે ઇસ લીયે કે અમર
 વા ચે દરયા દેખનેકા હયે, તો ઇસે કયસે માન લીયા જાયે ?
 અપને કફ કી સખાવત દીખા, તો જાના જાયે, કે જરૂર
 દેખા દુવા હયે !

(દફતાર છઠા સફ્રા દઠ.)

૬૦ ઈમામ હુસેને કુટવા પીટવાની કરેલી સખ્ત મનાઈ.

(કીતાબે રોજતુશ શોહદા ઉપરથી. ,

દુખો અલ કીસ્સે જબ હજરત સહેનશાહ !

હિઠા હયે સખ હરમમે શોર ઓર આહ !

લી આંખા હોશ તો સખકો બુલા કર !

કહે હયે પાસ અષને ખેડલા કર !

તુમ સખ હયે નબુવત કે હરમકે !

છયાદા સુ વહે હુરમત . શરમકે !

સદા અસમતસુ તુમના પરવરશ હયે !

ખમે ! ગુસ્સા ! તુમારા નીત ખુશ હયે !

તુમે હર હાલ હકકો યાદ કરના !

ન રોકર દુશમનકો શાદ કરના !

ખુદકે દોસ્તાં પર નીત બઝા હયે !

બલ્લામે દોસ્તાં કે નીત છુલા હયે !

ન રોના તુમ બહાને અચ્છ સાચીર !
 સવાળે સાચેનાં હવે હૃદય બાહીર !

*

*

કહે મહિલાને સચ હવે તુમ ગરીબાં !
 ખીજસું બાગકે જી અંદલીબાં !

તુમે મજબુર આર એકસ હવે સારે !
 જંગલમે પડકે હવેરાં હવે બીચારે !

વલે હકકા કબા ફેરા નહી કીન !
 નહીં હવે કુછ ઇલાજ અપના સખર બીન !

મેરે કીયા બા વબુદ ઉરકે તુમે સખ !
 મેરે ગમમે હાવેજે મુખતીલા સખ !

નસીહત એક સુનો હૃદય કાન ધર કર !
 રખો હરગીબ તુમ મેરે મેરે પર !

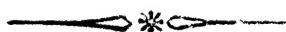
ન બામે ફાડના કો માંહકો નાંચો !
 ન બાલાં ખોલ કર સીને ખરોંચો !

નહી કરતા હું સેનેકો મને મેંઘ !
 વલે તુમના કો ચે શેવા લલા નધ !

કે થું કરના નહી રસમે સચ્ચાઈ
 થે હયે સખ જાહેલોંકી રસમે આઈ
 મુનાસખ નહિ હયે થેહ એહલે વફાકો
 ન ભાતા હયે ખુદા આર મુસ્તફાકો

રોજતુશ શોહ

મજલસ નવમી. પેજ ૧૪૧.

હઝરત ઈમામ હુસેનનું પ્રાકૃત

સો હલકા કરકે સખ ફુજાજર થો ફેર
 ખડે શેરે ખુદાકે શેરકો ઘેર
 ઢંડી સખ જોડ કર ભાલેસુ ભાલા
 કીએ થો ગીદ બુ મુરજપે હાલા

